നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

അവ്താർ സിംഗ്, മറ്റുള്ളവർ

v

ബിംല ദേവി & മറ്റുള്ളവർ

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 6096/2021)

സെപ്റ്റംബർ 29, 2021

(ജസ്റ്റിസ് കെ എം ജോസഫ്, ജസ്റ്റിസ് എസ് രവീന്ദ്ര ഭട്ട്)

1908 ലെ സിവിൽ നടപടി നിയമം – വകുപ്പ് 100 – പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമം 1918– ഹർജിക്കാരന്റെ വീട് ബലമായി കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെ നിയമവിരുദ്ധമായ നിലയിൽ മേൽക്കൂരയിൽ (കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒന്നാം നിലയുടെ) എതിർകക്ഷികൾ 2 മുതൽ 4 വരെയുള്ളവർ ദ്വാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി എന്നും തുടർന്ന് രഹസ്യമായി പടിക്കെട്ടുകൾ നിർമ്മിച്ചതെന്നും ആരോപിച്ച കൊണ്ടുള്ള എതിർകക്ഷികൾ/ഹർജിക്കാർ സമർപ്പിച്ച വ്യവഹാരം – സ്ഥലം സന്ദർശിച്ച പ്രാദേശിക കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ട് ഉൾപ്പെടെയുള്ള തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ചതിനുശേഷം വിചാരണക്കോടതിയും ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയും വ്യവഹാരം നിരസിച്ചു– രണ്ടാം അപ്പീൽ – സിവിൽ നടപടി നിയമം വകുപ്പ് 100 ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിലയിൽ ഹൈക്കോടതി നിയമപ്രശ്നം ഉന്നയിക്കുകയും ഹർജിക്കാർക്ക് അനുകൂലമായ നിലയിൽ അതിന് ഉത്തരം നൽകുകയും ഫലമായി വ്യവഹാരം തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു– അതിന്റെ ന്യായീകരണം – വിധിച്ചു: ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല– ഒരു പടിക്കെട്ട് നിലനിൽക്കുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അത് നിർമ്മാണ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നും പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ള എതിർകക്ഷികളുടെ/ ഹർജിക്കാരുടെ വാദം ലോക്കൽ കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ട് സ്ഥിരീകരിച്ചു–മേൽക്കൂരയുടെ ലിന്റലിൽ ദ്വാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന വാദികളുടെ ആരോപണവും റിപ്പോർട്ട് സ്ഥിരീകരിച്ചു– കൂടാതെ, ലോക്കൽ കമ്മീഷണർ കണ്ടെത്തിയ ചൗബാരയുടെ അളവുകൾ അവ്താർ സിംഗ് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു– കീഴ്കോടതികൾ കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള, ചൗബാരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെളിവുകൾ അവഗണിച്ചു – ലോക്കൽ കമ്മീഷണറെ എതിർവിസ്താരം നടത്തുകയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിനെതിരെ ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല–പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം ലഭ്യമായ മൂന്ന് അധികാരിതകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ, അധികാരിത വിനിയോഗിച്ച് കൊണ്ട് വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയില്ലെന്നത് വ്യക്തമാണ്– ന്യായരഹിതമായതോ രേഖകൾ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് നൽകുന്നതോ ആയ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ, അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ അവലോകനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല– ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, രേഖകളുടെ പുനഃപരിശോധനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ

കണ്ടെത്തലുകളും അതിന്റെ ഫലമായി കീഴ്ക്കോടതികളുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഉണ്ടായ ഇടപെടലുകളും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1. ഒരു പടിക്കെട്ട് നിലനിൽക്കുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അത് നിർമ്മാണ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നും പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ള എതിർകക്ഷികളുടെ/ ഹർജിക്കാരുടെ വാദം ലോക്കൽ കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ട് സ്ഥിരീകരിച്ചു. മേൽക്കൂരയുടെ ലിന്റലിൽ ദ്വാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന വാദികളുടെ ആരോപണവും റിപ്പോർട്ട് സ്ഥിരീകരിച്ചു. കൂടാതെ, ലോക്കൽ കമ്മീഷണർ കണ്ടെത്തിയ ചൗബാരയുടെ അളവുകൾ അവ്താർ സിംഗ് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. [ഖണ്ഡിക 14][245-ജി]

2. തെളിവുകളുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള പരിശോധനയിൽ നിന്ന്, അവ്താർ സിങ്ങിന്റെ താഴത്തെ നിലയിലെ കടയുടെ കൈവശാവകാശം – ഒരുപക്ഷേ ഉടമസ്ഥാവകാശം പോലും – നിഷേധിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കീഴ്ക്കോടതികളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ തെറ്റാണെന്ന് പറയാനാവില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ചൗബാര കൈവശം വയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് തെളിവുകൾ – ലോക്കൽ കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ രൂപത്തിലുള്ളത് – ഈ രണ്ട് കോടതികളും അവഗണിച്ചു. ലോക്കൽ കമ്മീഷണറെ എതിർവിസ്താരം നടത്തുകയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിനെതിരെ ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. [ഖണ്ഡിക 15][245-എച്ച്; 246-എ-ബി]

3. പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം ലഭ്യമായ മൂന്ന് അധികാരിതകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ അധികാരിത വിനിയോഗിച്ച് കൊണ്ട് വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയില്ലെന്നത് വ്യക്തമാണ്. ന്യായരഹിതമായതോ രേഖകൾ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് നൽകുന്നതോ ആയ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ, അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ അവലോകനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, രേഖകളുടെ പുനഃപരിശോധനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകളും അതിന്റെ ഫലമായി കീഴ്ക്കോടതികളുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഉണ്ടായ ഇടപെടലുകളും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 18][248-സി-ഡി]

പങ്കജാക്ഷി v ചന്ദ്രിക (2016) 6 എസ് സി സി 157 : [2016] 3 എസ് സി ആർ 1018 – പിന്തുടർന്നു

കുൽവന്ത് കൗർ v ഗുർദയാൽ സിംഗ് മൻ (2001) 4 എസ്. സി സി 262 : [2001] 2 എസ്. സി ആർ 525 – ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടതായി വിധിച്ചു.

ധനപത് v. ഷിയോ റാം (2020) 16 എസ്.സി.സി 209; രൺധീർ കൗർ v. പൃഥ്വി പാൽ സിംഗ് (2019) 17 എസ്.സി.സി 71 : [2019] 9 എസ്.സി.ആർ 776- ആശ്രയിച്ചു

ഉദ്ധരിച്ച കേസുകൾ

[2016] 3 എസ്.സി.ആർ 1018	ഖണ്ഡിക 16-ൽ	പിന്തുടർന്നു
[2001] 2 എസ്.സി.ആർ 525	ഖണ്ഡിക 16-ൽ	ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടു
(2020) 16 എസ്.സി.സി 209	ഖണ്ഡിക 16-ൽ	ആശ്രയിച്ചു
[2019] 9 എസ്.സി.ആർ 776	ഖണ്ഡിക 16-ൽ	ആശ്രയിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: 2021 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 6096.

2010 ലെ ആർ.എസ്.എ നമ്പർ 932 ലെ പഞ്ചാബ്-ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ 24.08.2016 ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും (ഒ&എം).

അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി *ഡി.എസ്. ബാലി, കെ. കെ. മോഹൻ, ഫിറോസ് സൈഫി, ഷാലു ശർമ്മ.*
എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി *തരുൺവീർ സിംഗ് ഖെഹാർ, ശങ്കർ ദിവാതെ.*

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് എസ്. രവീന്ദ്ര ഭട്ട്**.

1. പ്രത്യേകാനുമതി നൽകി. പഞ്ചാബ്, ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ ഒരു വിധിയെയും ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന അപ്പീലിൽ അന്തിമ തീർപ്പിനായി കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകരുടെ സമ്മതത്തോടെ വാദം കേട്ടു[1].

2. ഷഹാബാദ് മാർക്കണ്ഡയിലെ ജി.ടി റോഡിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സൈറ്റ് പ്ലാനിൽ 'എബിസിഡി' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സ്വത്ത് (വ്യവഹാരത്തിനൊപ്പം ഹാജരാക്കിയത്) ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പേരിൽ വാങ്ങിയതാണെന്നും, പാകിസ്ഥാനിൽ അവശേഷിക്കുന്ന സ്വത്തുക്കളുടെ അവകാശവാദത്തിന് പകരമായി വാങ്ങിയതാണെന്നും

1 24.8.2016-ൽ ആർ.എസ്.എ 932/2010 (ഒ &എം)-ൽ.

പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ ഉണ്ട്. സംയുക്ത കുടുംബ സ്വത്തുക്കൾ രണ്ടാം ഹർജിക്കാരൻ (ഇനി മുതൽ രാജ്പാൽ), അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ്, ഒന്നാം പ്രതി (ഇനി മുതൽ ഗിരിധാരി ലാൽ) എന്നിവരടങ്ങുന്ന ഒരു ഹിന്ദു അവിഭക്ത കുടുംബത്തിന്റേതാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. രാജ്പാലിന്റെ സഹോദരനായ ഗിർധാരി ലാൽ, 'ജിഎഫ്ഇഡിസിബി' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭാഗവും മുഴുവൻ കെട്ടിടത്തിന്റെയും ഒന്നാം നിലയിലെ മേൽക്കൂരയും (എബിസിഡി എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന) രാജ്പാലിന്റെ ഭാര്യ ബിംല ദേവിക്ക് (ആദ്യ ഹർജിക്കാരി/ഒന്നാം എതിർകക്ഷി, ഇനി മുതൽ അവരുടെ പേര് പരാമർശിക്കുന്നു) 1961-ൽ ആകെ പ്രതിഫലമായ ₹2500/- ന് വിൽക്കാൻ ധാരണയിലെത്തി. ഈ തുക, ബിംല ദേവി ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ നടപ്പിലാക്കാൻ സമ്മതിച്ച ഗിർധാരി ലാലിന് ലഭിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. ഗിർധാരി ലാൽ രാജ്പാലിന് ഉടമസ്ഥാവകാശം കൈമാറി. അതിനുശേഷം സ്വത്തിന്റെ സമാധാനപരമായ കൈവശം തങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു എന്ന് ഹർജിക്കാർ അവകാശപ്പെടുന്നു. നടപ്പിലാക്കാത്ത ഔപചാരിക തീരാധാരമല്ലാതെ വ്യവഹാര സ്വത്തിൽ ഗിർധാരി ലാലിന് മറ്റ് അവകാശങ്ങളോ ഉടമസ്ഥാവകാശമോ താല്പര്യമോ ഇല്ലെന്ന് വ്യവഹാരത്തിൽ ആരോപിച്ചു. 1978-ൽ, സൈറ്റ് പ്ലാനിൽ നീല നിറത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന 'ഐഎച്ച്ഡിഎ' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഭാഗം ബിംല ദേവി വാങ്ങുകയും, തുടർന്ന് ഹർജിക്കാർ നിലവിലുള്ള നിർമ്മാണം പൊളിച്ചുമാറ്റി 'ഒജെഎച്ച്സി' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഭാഗത്ത് വാസയോഗ്യമായ ഒരു വീട് നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ജിഎഫ്ഒബി', 'ഐജെഇഎ' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ കടയും അവർ പുനർനിർമ്മിച്ചു. ഭാവിയിൽ വാങ്ങുന്നവർ എന്ന നിലയിൽ ഹർജിക്കാർ പ്രത്യേക കൈവശത്തിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ, ഒന്നാം നിലയിൽ 'ഐഎച്ച്സിബി' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഭാഗത്ത് വാസയോഗ്യമായ ഒരു വീട് നിർമ്മിച്ചു, ഇതിൽ 1978-ൽ ഹർജിക്കാർ വാങ്ങിയ ഭാഗവും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഷഹാബാദ് (എം) മാർക്കറ്റ് കമ്മിറ്റി 'ഒജെഎച്ച്സി' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഭാഗം ബിംല ദേവിയുടെ പേരിൽ ഒരു പ്രത്യേക യൂണിറ്റായി (നമ്പർ 647, വാർഡ് നമ്പർ 13, ഷഹാബാദ് (എം)) വിലയിരുത്തി. മേൽക്കൂരയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാനുള്ള പടികൾ വാസയോഗ്യമായ പ്രസ്തുത ഭാഗത്ത് മാത്രമായിരുന്നതിനാലും മറ്റേതെങ്കിലും വശത്ത് നിന്ന് മേൽക്കൂരയിലേക്ക് പ്രവേശനം ഇല്ലാത്തതിനാലും മേൽക്കൂരയും അവരുടെ കൈവശമായിരുന്നു.

3. 05.03.2000-ൽ, 2 മുതൽ 4 വരെ എതിർകക്ഷികൾ ഒന്നാം നിലയിലെ സൈറ്റ് പ്ലാനിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന എക്സ് മുതൽ വൈ വരെ) നിയമവിരുദ്ധമായി തകർത്തുവെന്നും അത് ഹർജിക്കാർ ഒന്നാം നിലയിൽ നിർമ്മിച്ച വീട് ബലമായി കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണെന്നും കേസ് ആരോപിച്ചു. കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒന്നാം നില ബലമായി

കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനായി 'എഇഎഫ്ജി' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഭാഗത്ത് അവർ രഹസ്യമായി പടികൾ നിർമ്മിച്ചുവെന്നും ആരോപിക്കപ്പെട്ടു.

4. ഹർജിക്കാർക്ക് വ്യവഹാരകാരണം ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും കേസ് ഫയൽ ചെയ്യാനും കേസ് നടത്താനും അവർക്ക് *ലോകസ് സ്റ്റാന്റി*-യുടെ അഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഗിർധാരി ലാൽ തന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞു. 1961-ൽ തന്റെ പേരിൽ സമ്പാദിച്ച സ്വത്ത്, ഹർജിക്കാർ ആരോപിക്കുന്നത് പോലെ ഒരു ഹിന്ദു അവിഭക്ത കുടുംബത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതല്ലെന്നും അദ്ദേഹം രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ ആരോപിച്ചു. രാജ്പാലിന് സ്വത്ത് വിൽക്കുന്നതിനുള്ള കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ടു എന്നതും അദ്ദേഹം നിഷേധിച്ചു. കൂടാതെ തനിക്ക് വിൽപ്പനയുടെ പ്രതിഫലം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും രാജ്പാലിന് കൈവശാവകാശം കൈമാറിയിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടു. 'എജിഎഫ്ഇ' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ കട ഗിർധാരി ലാൽ 06.08.1999-ലെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത തീരാധാരത്തിലൂടെ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിക്ക് (ഇനി മുതൽ, അവ്താർ സിംഗ്) കടയുടെ ഒന്നാം നിലയോടൊപ്പം വിറ്റു. അന്നുമുതൽ കൈവശാവകാശം അവ്താർ സിംഗിന് മാത്രമാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെട്ടു.

5. ഗിർധാരി ലാലിന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലെ ആരോപണങ്ങൾ, 2 മുതൽ 4 വരെയുള്ള എതിർകക്ഷികൾ രേഖാമൂലമുള്ള ഒരു സംയുക്ത പ്രസ്താവനയിൽ ശരിവച്ചു. 06.08.1999 ലെ ഒരു തീറാധാരം വഴി, തർക്കത്തിലുള്ള കട ഗിർധാരി ലാലിൽ നിന്ന് ചൗബാര (നാലു വശങ്ങളിലും വാതിലുകളും ജനാലകളും കൊണ്ട് ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു മുറി) യുമായി അവ്താർ സിംഗ് 3 ലക്ഷം രൂപയ്ക്ക് വാങ്ങിയതായും ഉടമസ്ഥാവകാശം അദ്ദേഹത്തിന് കൈമാറിയതായും അവർ ആവർത്തിച്ചു. വാങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് 30 വർഷത്തിലേറെയായി വാടകക്കാരനായി അവ്താർ സിംഗ് കടയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലായിരുന്നു, കൂടാതെ ഇലക്ട്രിക്കൽ വസ്തുക്കളുടെയും സബ്മെഴ്സിബിൾ പമ്പുകളുടെയും ഭാഗങ്ങളുടെ കച്ചവടവും നടത്തിയിരുന്നു. കട, മേൽക്കൂര, അതിൽ നിർമ്മിച്ച ചൗബാര എന്നിവയുടെ സമാധാനപരമായ ഉടമസ്ഥതയിലാണ് എതിർകക്ഷികൾ എന്ന് ഹർജിക്കാരൻക്കപ്പെടുന്നു.

6. വിചാരണക്കോടതിയും ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയും തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം - വിചാരണ വേളയിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരം സ്ഥലം സന്ദർശിച്ച ഒരു പ്രാദേശിക കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ട് ഉൾപ്പെടെ - കേസ് തള്ളി. ബിംല ദേവി (ആദ്യ ഹർജിക്കാരി) രണ്ടാം അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു. സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ (സിപിസി) വകുപ്പ് 100 പ്രകാരം, ഹൈക്കോടതി ഒരു പ്രധാന നിയമപ്രശ്നം ഉന്നയിച്ചു, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"മൂന്ന് കടകളിലെയും ഒന്നാം നിലയിലെ ചോബാരകൾ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നതും അവ്താർ സിംഗ് താമസിക്കുന്ന കടയുടെ ലിന്റലിലെ ദ്വാരങ്ങൾ അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള നിർബന്ധിത ഇൻജക്ഷൻ റദ്ദാക്കുന്നതും സംബന്ധിച്ച അപ്പീൽഹർജിക്കാരുടെ വാദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട താഴെയുള്ള കോടതികളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ ഭൗതിക തെളിവുകൾ അവഗണിക്കുകയും തെളിവുകൾ തെറ്റായി വായിച്ച് അത് വികലമാക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമാണോ".

ഹർജിക്കാരായ ബിംല ദേവിക്കും രാജ്പാലിനും അനുകൂലമായി ഹൈക്കോടതി ഈ സുപ്രധാന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുകയും, തൽഫലമായി രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും, അങ്ങനെ കേസിൽ വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി ഈ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

7. അപ്പീൽഹർജിക്കാർക്കും എതിർകക്ഷികൾക്കും വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹു. അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. കെ.കെ. മോഹൻ ഹർജിക്കാരൻ്റെത്, വിധിന്യായം, രേഖപ്രകാരമുള്ള സാഹചര്യങ്ങളുടെ, പൂർണ്ണമായും തെറ്റായി വിലയിരുത്തലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കണ്ടെത്തപ്പെട്ട വസ്തുതകൾ തകിടം മറിക്കുന്നത് ആകയാൽ അപവദിത വിധിന്യായം വ്യക്തമായ നിയമ പിഴവിലാണ് എന്നതാണ്. ഹൈക്കോടതി രൂപപ്പെടുത്തിയ നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രധാന ചോദ്യം സിപിസിയുടെ വകുപ്പ് 100-ടെ ചട്ടക്കൂടിൽ വരുന്നതായി കണക്കാക്കാനാവില്ലെന്ന് ശ്രീ. മോഹൻ അടിവരയിടുന്നു. വിചാരണക്കോടതിയുടെയും ജില്ലാ കോടതിയുടെയും ന്യായവാദത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഹൈക്കോടതി വികലത കൈക്കൊണ്ടുവെന്നും രേഖകളുടെയും വാക്കാലുള്ള തെളിവുകളുടെയും രൂപത്തിലുള്ള പ്രസക്തവും ഭൗതികവുമായ തെളിവുകൾ അവഗണിച്ചുവെന്നും അദ്ദേഹം പരാതിപ്പെട്ടു.

8. മറ്റ് രണ്ട് പ്രതികളുടെ (പ്രതി നമ്പർ 3 ഉം 4 ഉം) പിതാവാണ് അവ്താർ സിംഗ് എന്ന് അപ്പീൽഹർജിക്കാരൻ ഹർജിക്കാരൻ്റെ; 1999-ൽ കേസ് പരിഗണനയിലിരിക്കെ മരണപ്പെട്ട ഗിർധാരി ലാലിൽ നിന്ന് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത തീരാധാരത്തിലൂടെ 43.33 ചതുരശ്ര യാർഡ് വിസ്തീർണ്ണമുള്ള തർക്കത്തിലുള്ള കടയും ചൗബറയും ₹3 ലക്ഷത്തിന് അവർ വാങ്ങി. ഈ വസ്തുത വിചാരണക്കോടതി പരിഗണിക്കുകയും, രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാത്ത ഒരു രേഖയുടെ രൂപത്തിൽ വിൽപ്പനയ്ക്കായി ഒരു മുൻ കരാർ നടപ്പിലാക്കിയെന്നും ബിംല ദേവിക്കും രാജ്പാലിനും അനുകൂലമായി നടപ്പാക്കി എന്ന, അവർ അവരുടെ അവകാശവാദം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്ന ആരോപണങ്ങൾക്ക് പകരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത രേഖയ്ക്ക് വിശ്വാസ്യത നൽകുകയും ചെയ്തു.

9. പ്രതികളുടെ/ഹർജിക്കാരുടെ മുഴുവൻ വാദവും രാജ്പാൽ സിംഗ് ഗിർധാരി ലാലിന്റെ സഹോദരനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശത്തിന് പകരമായി, അദ്ദേഹം കെട്ടിടത്തിന്റെ വടക്കേ പകുതി വാങ്ങിയെന്നുമാണ്. ഇത് തെറ്റായതും കെട്ടിച്ചമച്ചതുമായ ഒരു കഥയായിരുന്നു, വിചാരണക്കോടതി അത് വിശ്വാസത്തിലെടുക്കാതിരുന്നത് ശരിയായ നടപടിയായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഇത് ഒരു തരത്തിലുള്ള തെളിവുകളുടെയും പിന്തുണയുള്ളതല്ലെന്ന് അവർ ഹർജിക്കാരൻ്റെ. വിചാരണയുടെ വേളയിൽ 06.08.1999 ലെ തീരാധാരം (പ്രതിഭാഗം ഹാജരാക്കിയ പ്രമാണം-1 ആയി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു) കൃത്യമായി നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നത് കോടതി കണക്കിലെടുത്തു. അവ്താർ സിംഗ് വാങ്ങിയ സ്വത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് ചൗബാര എന്ന് ഈ രേഖയിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു. പ്രസ്തുത തീരാധാരം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രതിഭാഗം ഹാജരാക്കിയ പ്രമാണം -1 നടപ്പിലാക്കിയതിന് വെറും 18 ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം രാജ്പാലും ബിംല ദേവിയും ഒരു കരാറിലൂടെ (ഹർജിക്കാരൻഭാഗം ഹാജരാക്കിയ പ്രമാണം-3; തീയതി 24.08.1999) സ്വത്ത് വാങ്ങി എന്നത് അവിശ്വസനീയമായിരുന്നു. പ്രതിയായ ബിംല ദേവി സമർപ്പിച്ച പരാതിയിൽ ആ അവകാശവാദം പരാമർശിച്ചിരുന്നില്ല. വിചാരണ വേളയിൽ മാത്രമാണ് അത് വെളിച്ചം കണ്ടത്. തൽഫലമായി, കരാർ (വാദിഭാഗം ഹാജരാക്കിയ പ്രമാണം-3) എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനെ വിചാരണക്കോടതിയും ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയും അവിശ്വസിക്കുകയും വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തു. നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിലും വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ ചർച്ച ചെയ്യാൻ ഹൈക്കോടതി ഈ വശം പൂർണ്ണമായും അവഗണിച്ചു.

10. പ്രതിഭാഗം ഹാജരാക്കിയ പ്രമാണം-1 നടപ്പിലാക്കി എന്നത് ഹർജിക്കാർ സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ഹൈക്കോടതി വിലയിരുത്തിയ തെളിവുകളും പ്രത്യേക നടപടിക്രമങ്ങളിൽ വ്യവഹാര സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനായി പരിഗണനയിലാണ് എന്ന് നിരീക്ഷണവും വ്യർത്ഥവും അസ്വീകാര്യവുമാണെന്ന് ഹർജിക്കാരൻക്കപ്പെടുന്നു. ഹർജിക്കാരൻകൾ, പ്രതിഭാഗം ഹാജരാക്കിയ പ്രമാണം-1 നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവ്താർ സിങ്ങിന്റെ വാടകക്കാരാണെന്ന് സമ്മതിച്ചിരുന്നുവെന്നും ശ്രീ മോഹൻ ഹർജിക്കാരൻ്റെ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത രേഖ തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ലെന്നതിനും അതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കണമെന്നതിനും കീഴ്ക്കോടതികൾ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നുവെന്ന് എടുത്തുകാണിച്ചു. ഈ ഘടകങ്ങളെല്ലാം കണക്കിലെടുത്ത്, വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഹൈക്കോടതി നടത്തിയ ഇടപെടൽ അനാവശ്യമാണെന്ന് ഹർജിക്കാരൻക്കപ്പെടുന്നു.

11. എതിർകക്ഷികൾക്ക്/ ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹു. അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ തരുൺവീർ സിംഗ് ഖെഹാർ അപ്പീലിന് വിധേയമായ വിധിന്യായത്തെ പിന്തുണച്ചു. 1978-ൽ വിൽക്കാനുള്ള കരാർ ഒപ്പിട്ട ശേഷം, ഹർജിക്കാർക്ക് സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം നൽകിയതായി വ്യവഹാരത്തിൽ വ്യക്തമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ഹർജിക്കാരൻ്റെ. ഹർജിക്കാരൻകൾ സ്വത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ പുനർനിർമ്മിച്ചുവെന്നും മൂന്ന് കടകളുടെ ഒന്നാം നിലയിൽ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നും വ്യക്തമായി പരാമർശിച്ചു. ചൗബാരയുടെ അളവുകൾ അപ്പീൽവാദികൾക്കോ/പ്രതികൾക്കോ നൽകിയ വിവരത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് ഹർജിക്കാരൻ്റെ.

12. എതിർകക്ഷികൾക്കും ഹർജിക്കാരൻകൾക്കും വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹു. അഭിഭാഷകൻ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട തദ്ദേശ കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ടിലേക്ക് ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചു. സ്ഥലം പരിശോധിച്ച് വിവിധ പരിസരങ്ങളുടെ കൃത്യമായ അളവുകളെക്കുറിച്ച് വിചാരണക്കോടതിയിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ കമ്മീഷണറോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം ഹർജിക്കാരൻ്റെ. കടയുടെ ഉടമ എന്ന നിലയിൽ അവ്താർ സിങ്ങിന്റെ കൈവശാവകാശം തർക്കവിഷയമല്ലെന്നും, തർക്കത്തിലുള്ളത് ചൗബാരയുടെ കൈവശാവകാശം മാത്രമാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. പരാതിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അളവുകളും ഒന്നാം നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയ ചൗബാരയുടെ അളവുകളും പരസ്പരം യോജിച്ചതാണെന്ന് ബഹു. അഭിഭാഷകൻ ഹർജിക്കാരൻ്റെ. കടയുടെ (അവ്താർ സിങ്ങിന്റെ) പരിസരത്ത് നിന്ന് പടിക്കെട്ടുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനായി ലിന്റലുകളിൽ ദ്വാരങ്ങൾ തുരന്നുവെന്ന കേസിലെ ആരോപണങ്ങൾ ഉയർന്നത് തദ്ദേശ കമ്മീഷണർ അത്തരം ദ്വാരങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിനാലാണെന്ന് ഹർജിക്കാരൻക്കപ്പെട്ടു.

വിശകലനവും നിഗമനങ്ങളും

13. അപ്പീൽഹർജിക്കാരുടെ / പ്രതികളുടെ പ്രധാന വാദങ്ങളിലൊന്ന്, നിലവിലുള്ള വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലുകളെ അത് തിരുത്തുന്നതിനാൽ, അപവദിത വിധിന്യായം തെറ്റാണ് എന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തെ അപ്പീലിൽ പരിഗണനയ്ക്കായി ഒരു പ്രധാന നിയമപ്രശ്നം രൂപീകരിച്ചുവെങ്കിലും, രണ്ട് കീഴ്ക്കോടതികളുടെയും കണ്ടെത്തലുകളിൽ അധികാരിത വിനിയോഗിച്ചതും ഇടപെട്ടതും അനാവശ്യമായിരുന്നുവെന്ന് ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

14. ഒരു പടിക്കെട്ട് നിലനിൽക്കുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അത് നിർമ്മാണ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നും പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ള എതിർകക്ഷികളുടെ/ഹർജിക്കാരുടെ

വാദം ലോക്കൽ കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ട് സ്ഥിരീകരിച്ചു. മേൽക്കൂരയുടെ ലിന്റലിൽ ദ്വാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന ഹർജിക്കാരുടെ ആരോപണവും റിപ്പോർട്ട് സ്ഥിരീകരിച്ചു. കൂടാതെ, ലോക്കൽ കമ്മീഷണർ കണ്ടെത്തിയ ചൗബാരയുടെ അളവുകൾ അവ്താർ സിംഗ് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു.

15. തെളിവുകളുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള പരിശോധനയിൽ നിന്ന്, അവ്താർ സിങ്ങിന്റെ താഴത്തെ നിലയിലെ കടയുടെ കൈവശാവകാശം – ഒരുപക്ഷേ ഉടമസ്ഥാവകാശം പോലും – നിഷേധിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കീഴ്ക്കോടതികളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ തെറ്റാണെന്ന് പറയാനാവില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ചൗബാര കൈവശം വയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് തെളിവുകൾ – ലോക്കൽ കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ രൂപത്തിലുള്ളത് – ഈ രണ്ട് കോടതികളും അവഗണിച്ചു. ലോക്കൽ കമ്മീഷണറെ എതിർവിസ്താരം നടത്തുകയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിനെതിരെ ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല.

16. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഉയർന്നുവരുന്ന ചോദ്യം, തർക്ക രഹിതമായി നടത്തിയ വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലിൽ ഹൈക്കോടതി നടത്തിയ ഇടപെടൽ ന്യായമായിരുന്നു എന്നതാണ്. *പങ്കജാക്ഷി vs. ചന്ദ്രിക*[2] എന്ന കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ, 1918 ലെ പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 41 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രാബല്യത്തിൽ തുടർന്നിരുന്നു എന്നും വകുപ്പ് 100 സിപിസി പ്രാബല്യത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും ഈ കോടതിയുടെ അഞ്ചംഗ ബഞ്ച് വിധിച്ചു. കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു :

> *"27. .... 1918 ലെ പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 41 പഴക്കമുള്ളതാണ്. അതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിയമസഭ നിർമ്മിച്ച നിയമമല്ല ഇത് എന്നത് വ്യക്തമാണ്. 1935 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ വകുപ്പ് 292 പ്രകാരം പ്രസ്തുത നിയമം ആരംഭിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെ പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയും പ്രാബല്യത്തിൽ തുടരുകയും ചെയ്ത 1915 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ടിന്റെ വകുപ്പ് 80 എ പ്രകാരം പ്രാദേശിക നിയമസഭാ നിർമ്മിച്ച ഒരു നിയമമാണ് അത്. തുടർന്ന്, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം, അനുച്ഛേദം 395 പ്രകാരം, 1935 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ നിയമം റദ്ദാക്കിയതിനുശേഷം, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 372(1) പ്രകാരം, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന ആരംഭിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമം ഇന്ത്യയുടെ*

2 (2016) 6 എസ്സിസി 157

പ്രദേശത്ത് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ഒരു നിയമമായി തുടർന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 254 ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിയമസഭ നിർമ്മിച്ച ഒരു നിയമമല്ലാതിരിക്കുകയും ഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 372 ന്റെ കാരണത്താൽ തുടരുന്നതായ ഒരു നിയമമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന ലളിതമായ കാരണത്താൽ അത്തരമൊരു നിയമത്തിന് ബാധകമാകില്ല. ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിയമസഭ നിർമ്മിച്ചതാണെങ്കിലും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 372 പ്രകാരം തുടരുന്ന നിലവിലുള്ള ഒരു നിയമമാണ്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ഒരു യോഗ്യതയുള്ള നിയമസഭയോ മറ്റ് യോഗ്യതയുള്ള അധികാരിയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ റദ്ദാക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ പ്രാബല്യത്തിൽ തുടരേണ്ടത് അനുച്ഛേദം 372(1) മാത്രമാണ്. 1976 ലെ സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ (ഭേദഗതി) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 97(1) പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 41 ന് ബാധകമല്ലാത്തതിനാൽ, അത് പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഒരു നിയമമായി തുടരുമെന്ന് കോടതി ഇതിനോടകം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്."

തൽഫലമായി, 1976 ലെ ഭേദഗതിക്ക് ശേഷം വകുപ്പ് 41, 1976 ലെ അതിന്റെ ഭേദഗതിക്ക് ശേഷം വകുപ്പ് 100 സിപിസി യുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ഒടുവിൽ പരാമർശിച്ചത് നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നും വിധിച്ചുകൊണ്ട് *കുൽവന്ത് കൗർ vs ഗുർദിയാൽ സിംഗ് മൻ*[3] എന്ന കേസിൽ അംഗബലം കുറഞ്ഞ ബെഞ്ചിന്റെ വിധി ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടു.

17. പങ്കജാക്ഷി കേസിലെ (മേൽ പരാമർശിച്ച) തീരുമാനം ഈ കോടതിയുടെ തുടർന്നുള്ള രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളിൽ ചർച്ചയ്ക്ക് വന്നു. *ധൻപത് v. ഷിയോ റാം*[4] എന്ന കേസിൽ, *രൺധീർ കൗർ v. പൃഥ്വി പാൽ സിംഗ്*[5] എന്ന മുൻ വിധിയിലെ വിധി ഉദ്ധരിച്ച്, ഇപ്രകാരം വിധിക്കപ്പെട്ടു:

"13. പങ്കജാക്ഷി v. ചന്ദ്രിക [പങ്കജാക്ഷി v. ചന്ദ്രിക, (2016) 6 എസ്.സി.സി 157 : (2016) 3 എസ്.സി.സി (സിവിൽ) 105] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ വിധി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പഞ്ചാബിലും ഹരിയാനയിലും ഒരു നിയമപ്രശ്നം ഉന്നയിക്കേണ്ടതില്ലായിരിക്കാം; എന്നിരുന്നാലും, 1918 ലെ പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയില്ല. രൺധീർ കൗർ v. പൃഥ്വി പാൽ സിംഗ് [രൺധീർ കൗർ v. പൃഥ്വി പാൽ സിംഗ്, (2019) 17

3 (2001) 4 എസ്സിസി 262
4 (2020) 16 എസ്സിസി 209
5 (2019) 17 എസ്സിസി 71

എസ്.സി.സി 71 : (2020) 3 എസ്.സി.സി (സിവിൽ) 372] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി പ്രസ്തുത ചോദ്യം പരിശോധിച്ചു. അവിടെ പഞ്ചാബ്, ഹരിയാന സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ബാധകമായ പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 41 പ്രകാരമുള്ള രണ്ടാമത്തെ അപ്പീലിൽ ഇടപെടലിനുള്ള സാധ്യത ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിർവചിക്കുകയും ഇപ്രകാരം വിധിക്കുകയും ചെയ്തു: (രൺധീർ കൗർ കേസ് [രൺധീർ കൗർ v. പൃഥ്വി പാൽ സിംഗ് , (2019) 17 എസ്.സി.സി 71 : (2020) 3 എസ്.സി.സി (സിവിൽ) 372], എസ്.സി.സി പേ. 80, ഖണ്ഡിക 15-16).

"15. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധിന്യായങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, കണ്ടെത്തലുകൾ തെറ്റാണെന്ന കാരണത്താൽ രണ്ടാം അപ്പീലിലെ അധികാരിത വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാനുള്ളതല്ലെന്ന് വ്യക്തമാകും; പിശക് ഗുരുതരമോ ഒഴികഴിവില്ലാത്തതോ ആയതായാലും. രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടെത്തലുകളും വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഉൾപ്പെടും. രണ്ടാമത്തെ അപ്പീലിൽ ഇടപെടാനുള്ള അധികാരിത നിയമത്തിലോ നടപടിക്രമത്തിലോ പിശകുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമാണ്, വസ്തുതാപരമായ ഒരു ചോദ്യത്തിലെ പിശക് കാരണമല്ല.

16. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ, മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാട് മികച്ചതായിരിക്കുമെന്ന് ഹൈക്കോടതി കരുതിയതിനാൽ അതിന് [പൃഥ്വി പാൽ സിംഗ് v. രൺധീർ കൗർ, 2015 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ പി&എച്ച് 4792] ഇടപെടാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്ന് കോടതി കാണുന്നു. ഹർജിക്കാരൻയുടെ പേരിൽ ഭൂമി വാങ്ങുന്നതിനുള്ള ആദ്യ മുക്തയാറിൽ വ്യവസ്ഥയുടെ അഭാവം, ഹർജിക്കാരൻ സാക്ഷിയായി ഹാജരായിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത, ബഹു. ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി പരിഗണിച്ചു."

18. അതിനാൽ, പഞ്ചാബ് കോടതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം ലഭ്യമായ 3 അധികാരിതകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ അധികാരിത വിനിയോഗിച്ചു കൊണ്ട് വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയില്ലെന്നത് വ്യക്തമാണ്. ന്യായരഹിതമായതോ രേഖകൾ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് നൽകുന്നതോ ആയ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ, അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ അവലോകനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, രേഖകളുടെ പുനഃപരിശോധനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ

കണ്ടെത്തലുകളും അതിന്റെ ഫലമായി കീഴ്ക്കോടതികളുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഉണ്ടായ ഇടപെടലുകളും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

19. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, അപവദിത വിധിന്യായം റദ്ദാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതനുസരിച്ച്, ചെലവിനെക്കുള്ള ഉത്തരവുകളില്ലാതെ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബിഭ്രതി ഭ്രഷൻ ബോസ് അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു